ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (πέμπτο τμήμα)
της 24ης Φεβρουαρίου 1994 *

Στην υπόθεση C-368/92,

που έχει ως αντικείμενο αίτηση του cour d'appel de Toulouse (Γαλλία) προς το Δικαστήριο, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 177 της Συνθήκης ΕΟΚ, με την οποία ζητείται, στο πλαίσιο της διαφοράς που εκκρεμεί ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου μεταξύ

Administration des Douanes

και

Solange Chiffre,

η έκδοση προδικαστικής αποφάσεως ως προς την ερμηνεία των διατάξεων των κανονισμών (ΕΟΚ) 3749/83 της Επιτροπής, της 23ης Δεκεμβρίου 1983 (ΕΕ L 372, σ. 1), και (ΕΟΚ) 693/88 της Επιτροπής, της 4ης Μαρτίου 1988 (ΕΕ L 77, σ. 1), περί του ορισμού της εννοίας των προϊόντων καταγωγής για την εφαρμογή δασμολογικών προτιμήσεων χορηγουμένων από την Ευρωπαϊκή Οικονομική Κοινότητα σε ορισμένα προϊόντα αναπτυσσομένων χωρών,

* Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική.

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (πέμπτο τμήμα),

συγκείμενο από τους J. C. Moitinho de Almeida, πρόεδρο τμήματος, R. Joliet, G. C. Rodríguez Iglesias, F. Grévisse και M. Zuleeg (εισηγητή), δικαστές,

γενικός εισαγγελέας: C. Gulmann
γραμματέας: L. Hewlett, υπάλληλος διοικήσεως,

λαμβάνοντας υπόψη τις γραπτές παρατηρήσεις που κατέθεσαν:

— η Chiffre και η εταιρία Bonnieux, αστικώς υπεύθυνη, εκπροσωπούμενες από τον Hervé Tassy, δικηγόρο Μασσαλίας,

— η Γαλλική Κυβέρνηση, εκπροσωπούμενη από τον Jean-Louis Falconi, γραμματέα Εξωτερικών Υποθέσεων του Υπουργείου Εξωτερικών και από την Edwige Belliard, αναπληρωτή-διευθυντή στη Διεύθυνση Δικαστικού του ίδιου Υπουργείου,

— η Βελγική Κυβέρνηση, εκπροσωπούμενη από τον Jan Devadder, διευθυντή στο Υπουργείο Εξωτερικών,

— η Κυβέρνηση του Ηνωμένου Βασιλείου, εκπροσωπούμενη από τον John E. Collins, του Treasury Solicitor's Department,

— η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενη από τις Blanca Rodríguez Galindo, μέλος της Νομικής Υπηρεσίας, και Virginia Melgar, εθνική υπάλληλο αποσπασμένη στη Νομική Υπηρεσία,

έχοντας υπόψη την έκθεση ακροατηρίου,

αφού άκουσε τις προφορικές παρατηρήσεις της Chiffre, της εταιρίας Bonnieux, της Γαλλικής Κυβερνήσεως και της Επιτροπής κατά τη συνεδρίαση της 16ης Σπετεμβρίου 1993,

αφού άκουσε τον γενικό εισαγγελέα που ανέπτυξε τις προτάσεις του κατά τη συνεδρίαση της 13ης Οκτωβρίου 1993,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

1 Με απόφαση της 7ης Μαρτίου 1991, που περιήλθε στο Δικαστήριο στις 3 Σεπτεμβρίου 1992, το cour d'appel de Toulouse υπέβαλε, κατ' εφαρμογή του άρθρου 177 της Συνθήκης ΕΟΚ, προδικαστικό ερώτημα ως προς την ερμηνεία των διατάξεων των κανονισμών (ΕΟΚ) 3749/83 της Επιτροπής, της 23ης Δεκεμβρίου 1983 (ΕΕ L 372, σ. 1), και (ΕΟΚ) 693/88 της Επιτροπής, της 4ης Μαρτίου 1988 (ΕΕ L 77, σ. 1), περί του ορισμού της εννοίας των προϊόντων καταγωγής για την εφαρμογή δασμολογικών προτιμήσεων χορηγουμένων από την Ευρωπαϊκή Οικονομική Κοινότητα σε ορισμένα προϊόντα αναπτυσσομένων χωρών.

2 Το ερώτημα αυτό ανέκυψε στο πλαίσιο δίκης μεταξύ της γαλλικής διοικήσεως τελωνείων και της Solange Chiffre, εκπροσώπου της εταιρίας Bonnieux, σχετικά με τους όρους χορηγήσεως δασμολογικής απαλλαγής κατά την εισαγωγή ορισμένων προϊόντων από την Ινδία.

3 Κατά τα έτη 1987 και 1988, η εταιρία εκτελωνισμών Bonnieux κατέθεσε στο γαλλικό τελωνείο είκοσι δηλώσεις, προκειμένου να θέσει στην κατανάλωση εντός της Γαλλίας και για λογαριασμό της εταιρίας ALJA France δερμάτινα ενδύματα καταγωγής Ινδιών.

4 Για να επιτύχει τη δασμολογική απαλλαγή κατ' εφαρμογή του συστήματος των γενικευμένων δασμολογικών προτιμήσεων που χορηγεί η Κοινότητα σε ορισμένα προϊόντα καταγωγής αναπτυσσομένων χωρών, η εταιρία Bonnieux προσκόμισε μαζί με τις δηλώσεις της πιστοποιητικά καταγωγής «τύπου Α» που είχαν εκδώσει οι ινδικές αρχές και τα οποία ανέφεραν στο τετραγωνίδιο 12 ότι τα εμπορεύματα θα εξάγονταν άλλα στη Σοσιαλιστική Δημοκρατία της Τσεχοσλοβακίας και άλλα στη Λαϊκή Δημοκρατία της Πολωνίας.

5 Η εταιρία Bonnieux επισήμανε πάντως στις γαλλικές αρχές ότι τα εν λόγω πιστοποιητικά μνημονεύουν αυτούς τους τόπους προορισμού, διότι τα σχετικά εμπορεύματα αποτελούν αντικείμενο συμψηφιστικών αγορών μεταξύ των ανατολικών χωρών και της Ινδίας. Συγκεκριμένα, όταν οι ανατολικές χώρες πωλούν υλικό στην Ινδία, οι Ινδοί αγοραστές, οι οποίοι δεν διαθέτουν αρκετό συνάλλαγμα πληρώνουν το αντίτιμο σε εμπορεύματα, π.χ. δέρματα και ενδύματα. Δεδομένου ότι οι ανατολικές χώρες δεν έχουν ανάγκη των εμπορευμάτων αυτών, τα μεταπωλούν σε άλλες αγορές, για παράδειγμα στη Γαλλία, όπου και τα αποστέλλουν απευθείας.

6 Η γαλλική διοίκηση τελωνείων, δεν αμφισβήτησε την καταγωγή των εμπορευμάτων, έκρινε όμως ότι τα προϊόντα που εισήγαγε η εταιρία Bonnieux δεν μπορούσαν να υπαχθούν στο προτιμησιακό σύστημα, δεδομένου ότι στο τετραγωνίδιο 12 των πιστοποιητικών που προσκόμισε η εταιρία αυτή δεν αναφερόταν ούτε η Ευρωπαϊκή Κοινότητα ούτε κάποιο κράτος μέλος, όπως απαιτούν οι προαναφερθέντες κανονισμοί.

7 Κατά συνέπεια, ζήτησε να καταβληθεί ο δασμός 7 % που επιβάλλεται κατά κανόνα στα εμπορεύματα αυτού του είδους. Η Chiffre αρνήθηκε να καταβάλει τον δασμό και η διοίκηση τελωνείων την ενήγαγε μαζί με την εταιρία Bonnieux ενώπιον του tribunal d'instance d'Albi. Με απόφαση της 25ης Οκτωβρίου 1990 το δικαστήριο αυτό επέβαλε στη Chiffre πρόστιμο 2 000 γαλλικών φράγκων (FF).

8 Στις 28 Σεπτεμβρίου 1990 η γαλλική διοίκηση τελωνείων άσκησε έφεση κατά της αποφάσεως αυτής ενώπιον του cour d'appel de Toulouse, το οποίο ανέστειλε τη διαδικασία και υπέβαλε στο Δικαστήριο το ακόλουθο προδικαστικό ερώτημα:

«Απόλλυται αναγκαστικά το ευεργέτημα του προτιμησιακού καθεστώτος ΕΟΚ/αναπτυσσομένων χωρών, το οποίο συνεπάγεται δασμολογική απαλλαγή, οσάκις το πιστοποιητικό καταγωγής τύπου Α, που εκδόθηκε κατά την εξαγωγή των προϊόντων, δεν αναφέρει κάποιο κράτος μέλος της ΕΟΚ αλλά άλλο κράτος μέλος;»

9 Οι όροι χορηγήσεως δασμολογικής απαλλαγής για προϊόντα προελεύσεως αναπτυσσομένης χώρας, κατ' εφαρμογή του συστήματος γενικευμένων δασμολογικών προτιμήσεων, καθορίζονται, για μεν τις διασαφήσεις που συμπληρώνονται πριν από την 1η Ιανουαρίου 1988, από τον κανονισμό 3749/83 και, γι' αυτές που συμπληρώνονται μετά την ημερομηνία αυτή, από τον κανονισμό 693/88.

10 Το πιστοποιητικό καταγωγής «τύπου Α», η κατάρτιση και η έκδοση του οποίου ρυθμίζονται κατά τρόπο πανομοιότυπο από τα άρθρα 16 έως 24 καθώς και από τις αντίστοιχες σημειώσεις και τα παραρτήματα των κανονισμών 3749/83 και 693/88, αποτελεί το δικαιολογητικό για την εφαρμογή των διατάξεων περί δασμολογικών προτιμήσεων του άρθρου 1 των κανονισμών αυτών.

11 Το τετραγωνίδιο 12 του εν λόγω πιστοποιητικού, για το οποίο γίνεται λόγος εν προκειμένω, περιέχει τη δήλωση του εξαγωγέα ότι τα συγκεκριμένα εμπορεύματα πληρούν τις προϋποθέσεις που απαιτεί η χώρα προορισμού, προκειμένου να υπαχθούν στο καθεστώς των δασμολογικών προτιμήσεων. Το πλήρες κείμενο της δηλώσεως που περιέχεται στο τετραγωνίδιο 12 είναι το ακόλουθο:

«Ο υπογεγραμμένος δηλώνω ότι οι παραπάνω ενδείξεις είναι ακριβείς, ότι όλα τα εμπορεύματα παρήχθησαν (...) (όνομα της χώρας) και πληρούν τις

απαιτούμενες κατά το σύστημα γενικευμένων προτιμήσεων προϋποθέσεις καταγωγής, προκειμένου να εξαχθούν προς (...) (όνομα της χώρας εισαγωγής)

Τόπος, ημερομηνία και υπογραφή του υπευθύνου».

12 Η επεξηγηματική σημείωση 9 του παραρτήματος Ι του κανονισμού 693/88, που αντιστοιχεί στη σημείωση 8 του παραρτήματος Ι του κανονισμού 3749/83, διευκρινίζει ότι το τετραγωνίδιο 12 του πιστοποιητικού

«(...) πρέπει να συμπληρώνεται δεόντως με την ένδειξη "Ευρωπαϊκή Οικονομική Κοινότητα" ή με την ένδειξη περί ενός κράτους μέλους».

13 Στο πλαίσιο αυτού του συστήματος η ένδειξη «Ευρωπαϊκή Οικονομική Κοινότητα» ή η ένδειξη περί ενός κράτους μέλους στο τετραγωνίδιο 12 του πιστοποιητικού καταγωγής αποτελεί συστατικό στοιχείο του πιστοποιητικού, που είναι ουσιαστική προϋπόθεση για τη χορήγηση των δασμολογικών προτιμήσεων που προβλέπουν οι κοινοτικοί κανονισμοί. Συγκεκριμένα, η ένδειξη αυτή αποτελεί, για τις διοικήσεις των τελωνείων των κρατών μελών, το μόνο μέσο προκειμένου να βεβαιώνονται ότι ο εξαγωγέας έχει τηρήσει τους κανόνες του κοινοτικού συστήματος δασμολογικών προτιμήσεων που αφορούν την καταγωγή των εμπορευμάτων.

14 Επομένως, όταν το πιστοποιητικό καταγωγής «τύπου Α» δεν αναφέρει ως χώρα προορισμού ένα κράτος μέλος της Ευρωπαϊκής Κοινότητας ούτε την ίδια την Ευρωπαϊκή Κοινότητα αλλά άλλη χώρα, όπως εν προκειμένω, δεν μπορεί να ληφθεί υπόψη για την εφαρμογή του συστήματος δασμολογικών προτιμήσεων εντός της Κοινότητας.

15 Αντίθετα προς όσα υποστήριξαν η Chiffre και η εταιρία Bonnieux, το άρθρο 12 των κανονισμών 3749/83 και 693/88, κατά το οποίο

«η διαπίστωση ελαφρών διαφορών μεταξύ των ενδείξεων που αναγράφονται στο πιστοποιητικό και των ενδείξεων που περιέχονται στα έγγραφα που κατατίθενται στο τελωνείο για την τήρηση των διατυπώσεων εισαγωγής των προϊόντων δεν επισύρει αυτοδικαίως ακυρότητα του πιστοποιητικού, αν αποδειχθεί δεόντως ότι το τελωνείο αυτό αντιστοιχεί προς τα προσκομισθέντα εμπορεύματα»,

δεν έχει εφαρμογή εν προκειμένω.

16 Πράγματι, όταν η χώρα εντός της οποίας προσκομίζεται το πιστοποιητικό με σκοπό τη χορήγηση του ευεργετήματος των δασμολογικών προτιμήσεων δεν συμπίπτει με τη χώρα που μνημονεύεται στο τετραγωνίδιο 12 του πιστοποιητικού καταγωγής, η διάσταση αυτή δεν μπορεί να θεωρηθεί αμελητέα. Στην περίπτωση αυτή δεν αποκλείεται οι περί καταγωγής κανόνες που ισχύουν στη χώρα την οποία αναγράφει το πιστοποιητικό ως χώρα προορισμού να είναι διαφορετικοί από τους ισχύοντες στην Κοινότητα κανόνες περί καταγωγής, οπότε οι αρμόδιες τελωνειακές αρχές του κράτους μέλους, για το οποίο τα εμπορεύματα προορίζονται πράγματι, δεν είναι σε θέση να εξακριβώσουν βάσει του προσκομιζομένου πιστοποιητικού καταγωγής αν έχουν τηρηθεί οι ισχύοντες στην Κοινότητα κανόνες περί καταγωγής.

17 Σημειωτέον εξάλλου ότι ένα τέτοιο πιστοποιητικό δεν μπορεί να αντικατασταθεί από άλλο πιστοποιητικό που θα έφερε ως χώρα προορισμού τη χώρα όπου ζητείται πράγματι η χορήγηση δασμολογικών προτιμήσεων, σύμφωνα με το άρθρο 22 των κανονισμών 3749/83 και 693/88. Η διάταξη αυτή προβλέπει ότι

«η αντικατάσταση ενός ή περισσοτέρων πιστοποιητικών καταγωγής τύπου Α από ένα ή περισσότερα πιστοποιητικά καταγωγής τύπου Α είναι πάντοτε δυνατή, με την προϋπόθεση ότι πραγματοποιείται στο τελωνείο της Κοινότητας όπου βρίσκονται τα προϊόντα».

18 Όπως παρατήρησαν η Γαλλική Κυβέρνηση και η Κυβέρνηση του Ηνωμένου Βασιλείου, η διάταξη αυτή αφορά μόνο την περίπτωση κατά την οποία μια

παρτίδα εμπορευμάτων που έχουν παραδοθεί για εκτελωνισμό και τα οποία προορίζονταν αρχικά για εξαγωγή σε ένα κράτος μέλος μεταφέρεται εν όλω ή εν μέρει σε άλλο κράτος μέλος προκειμένου να τεθεί σε ελεύθερη κυκλοφορία στο κράτος αυτό. Δεδομένου ότι στην υπόθεση αυτή οι αλλαγές δεν αφορούν την καταγωγή των προϊόντων αλλά μόνο στοιχεία εσωτερικά της Κοινότητας, εναπόκειται στην αρμόδια εντός της Κοινότητας διοίκηση τελωνείων να καταρτίσει νέο πιστοποιητικό που θα μνημονεύει το κράτος μέλος για το οποίο προορίζονται τα εμπορεύματα. Όπως όμως προβλέπουν η επεξηγηματική σημείωση 7 του παραρτήματος του κανονισμού 3749/83 και η επεξηγηματική σημείωση 8 του παραρτήματος Ι του κανονισμού 693/88, τα πιστοποιητικά αντικαταστάσεως αναφέρουν στο τετραγωνίδιο 12 όχι μόνο τη χώρα καταγωγής αλλά και τη χώρα προορισμού που αναγράφονται στο αρχικό πιστοποιητικό.

19 Αντιθέτως, η διάταξη αυτή δεν αφορά την περίπτωση κατά την οποία η σχετική διόρθωση αφορά τη δήλωση του εξαγωγέα που περιέχεται στο τετραγωνίδιο 12. Την ευθύνη για τον έλεγχο της ακριβείας της δηλώσεως αυτής φέρει αποκλειστικά η αρμόδια διοικητική αρχή της χώρας εξαγωγής που υπάγεται στο σύστημα δασμολογικών προτιμήσεων.

20 Απομένει τέλος να εξεταστεί μήπως, σε περιπτώσεις όπως η υπό κρίση, οι αρμόδιες αρχές του κράτους εξαγωγής — εν προκειμένω οι ινδικές αρχές — μπορούν, δυνάμει του άρθρου 23 των κανονισμών 3749/83 και 693/88, να εκδώσουν εκ των υστέρων νέο πιστοποιητικό καταγωγής με το οποίο θα βεβαιώνουν ότι τα συγκεκριμένα εμπορεύματα πληρούν επίσης και τους περί καταγωγής κανόνες της Κοινότητας ή ενός των κρατών μελών της Ευρωπαϊκής Κοινότητας.

21 Το άρθρο 23 του κανονισμού 693/88 ορίζει:

«1. Κατ' εξαίρεση, το πιστοποιητικό δύναται να εκδοθεί μετά την πραγματική εξαγωγή των προϊόντων στα οποία αναφέρεται, όταν δεν είχε εκδοθεί κατά

την εξαγωγή αυτή, λόγω σφαλμάτων, ακουσίων παραλείψεων ή ειδικών περιστάσεων.

2. Η αρμόδια κυβερνητική αρχή δεν δύναται να εκδώσει πιστοποιητικό εκ των υστέρων παρά μόνο αφού εξακριβώσει ότι οι ενδείξεις που περιέχονται στην αίτηση του εξαγωγέα είναι σύμφωνες με τις ενδείξεις του αντιστοίχου φακέλου εξαγωγής και ότι δεν εξεδόθη πιστοποιητικό καταγωγής κατά την εξαγωγή των εν λόγω προϊόντων.

Τα πιστοποιητικά καταγωγής που εκδίδονται εκ των υστέρων πρέπει να φέρουν την ένδειξη "délivré a posteriori" ή "issued retrospectively" η οποία σημειούται στο χώρο αριθ. 4 του εντύπου Α. »

22 Η Γαλλική Κυβέρνηση φρονεί ότι η διάταξη αυτή δεν επιτρέπει, υπό τις περιστάσεις της προκειμένης υποθέσεως, την εκ των υστέρων έκδοση νέου πιστοποιητικού καταγωγής διότι, αντίθετα προς ό,τι προϋποθέτει η διάταξη αυτή κατά την εξαγωγή των εν λόγω προϊόντων, εκδόθηκε ήδη πιστοποιητικό καταγωγής «τύπου Α».

23 Η Βελγική Κυβέρνηση και η Κυβέρνηση του Ηνωμένου Βασιλείου καθώς και η Επιτροπή υποστηρίζουν την αντίθετη άποψη. Υποστηρίζουν δηλαδή ότι, στην περίπτωση όπου το πιστοποιητικό καταγωγής εκδόθηκε ενόψει της εξαγωγής των εμπορευμάτων προς χώρα που δεν είναι κράτος μέλος της Κοινότητας, αυτό πρέπει να θεωρηθεί ως ανυπόστατο όσον αφορά την εξαγωγή των εμπορευμάτων προς την Κοινότητα και κατά συνέπεια ανυπόστατο υπό το πρίσμα των κοινοτικών κανόνων.

24 Πρέπει να σημειωθεί συναφώς ότι ο ρόλος του πιστοποιητικού καταγωγής είναι να βεβαιώνει ότι τα συγκεκριμένα εμπορεύματα πληρούν τους περί καταγωγής κανόνες που επιβάλλει η χώρα προορισμού, η οποία σημειώνεται στο τετραγωνίδιο 12 του πιστοποιητικού, αλλά δεν περιέχει καμία δέσμευση των αρμοδίων κυβερνητικών αρχών της χώρας εξαγωγής όσον αφορά την εφαρμογή των περί καταγωγής κανόνων που επιβάλλει κάποια άλλη χώρα. Αφού τα αποτελέσματα και το περιεχόμενο του πιστοποιητικού αυτού περιορίζονται

αποκλειστικά στην εφαρμογή του συστήματος δασμολογικών προτιμήσεων της χώρας που αναγράφεται στο τετραγωνίδιο 12, το πιστοποιητικό δεν μπορεί σε καμιά περίπτωση να ληφθεί υπόψη για την εφαρμογή του συστήματος δασμολογικών προτιμήσεων άλλης χώρας.

25 Επομένως, η προϋπόθεση από την οποία εξαρτά την εκ των υστέρων έκδοση πιστοποιητικού καταγωγής το άρθρο 23, παράγραφος 2, των κανονισμών 3749/83 και 693/88, δηλαδή ότι δεν έχει εκδοθεί πιστοποιητικό κατά την εξαγωγή των εν λόγω προϊόντων, πρέπει να θεωρηθεί ότι πληρούται, αν το αρχικό πιστοποιητικό δεν μνημονεύει στο τετραγωνίδιο 12 την πραγματική χώρα προορισμού.

26 Ωστόσο, το άρθρο 23, παράγραφος 1, των κανονισμών 3749/83 και 693/88 προβλέπει τη δυνατότητα εκ των υστέρων εκδόσεως πιστοποιητικού καταγωγής μόνο σε εξαιρετικές περιπτώσεις.

27 Οι συμψηφιστικές ανταλλαγές όπως αυτές που πραγματοποιήθηκαν εν προκειμένω μεταξύ της Ινδίας και των ανατολικών χωρών πληρούν αυτόν τον όρο. Συγκεκριμένα, το χαρακτηριστικό των συναλλαγών αυτών είναι το στοιχείο ότι ορισμένα εμπορεύματα ανταλλάσσονται σε άλλο κράτος όχι έναντι χρηματικού ποσού αλλά έναντι άλλων εμπορευμάτων και, αν η χώρα προορισμού δεν τα χρειάζεται, τα εμπορεύματα μεταπωλούνται στη συνέχεια σε άλλες αγορές.

28 Έτσι εξηγείται το ότι τα πιστοποιητικά καταγωγής αναγράφουν αρχικά τη χώρα του επιχειρηματία της συμψηφιστικής αγοράς, δεδομένου ότι, κατά τον χρόνο της συνάψεως της συμβάσεως, η αγορά στην οποία θα μεταπωληθούν τελικά τα συγκεκριμένα προϊόντα δεν είναι πάντα γνωστή με βεβαιότητα.

29 Τέλος, άπαξ τα εν λόγω προϊόντα πληρούν τις κοινοτικές προϋποθέσεις καταγωγής, τίποτα δεν εμποδίζει την εκ των υστέρων έκδοση πιστοποιητικού από την αρμόδια κυβερνητική αρχή της χώρας εξαγωγής βάσει του άρθρου 23

των κανονισμών 3749/83 και 693/88. Στην περίπτωση αυτή η αρμόδια εντός της Κοινότητας τελωνειακή αρχή οφείλει να λάβει υπόψη το νέο πιστοποιητικό και να χορηγήσει την δασμολογική απαλλαγή που προβλέπει το σύστημα γενικευμένων δασμολογικών προτιμήσεων της Κοινότητας, αρκεί να πληρούνται όλες οι άλλες προϋποθέσεις περί του κύρους που προβλέπει η κοινοτική κανονιστική ρύθμιση.

30 Βάσει των προεκτεθέντων, στο προδικαστικό ερώτημα αρμόζει η απάντηση ότι το ευεργέτημα του συστήματος δασμολογικών προτιμήσεων που χορηγεί η Κοινότητα σε ορισμένα προϊόντα προελεύσεως αναπτυσσομένων χωρών απόλλυται, οσάκις το πιστοποιητικό καταγωγής «τύπου Α», που εκδόθηκε κατά την εξαγωγή των προϊόντων κατ' εφαρμογή των κανονισμών 3749/83 και 693/88, δεν αναφέρει ως χώρα προορισμού ένα κράτος μέλος της Ευρωπαϊκής Κοινότητας αλλά άλλη χώρα. Πάντως το ευεργέτημα της δασμολογικής απαλλαγής δεν μπορεί να μη χορηγηθεί στην περίπτωση όπου η αρμόδια κυβερνητική αρχή της χώρας εξαγωγής εξέδωσε εκ των υστέρων νέο πιστοποιητικό που ανταποκρίνεται στις προϋποθέσεις τις οποίες θέτει το κοινοτικό δίκαιο.

Επί των δικαστικών εξόδων

31 Τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκαν η Γαλλική και η Βελγική Κυβέρνηση, η Κυβέρνηση του Ηνωμένου Βασιλείου καθώς και η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, οι οποίες κατέθεσαν παρατηρήσεις στο Δικαστήριο, δεν αποδίδονται. Δεδομένου ότι η παρούσα διαδικασία έχει ως προς τους διαδίκους της κύριας δίκης τον χαρακτήρα παρεμπίπτοντος που ανέκυψε ενώπιον του εθνικού δικαστηρίου, σ' αυτό εναπόκειται να αποφανθεί επί των δικαστικών εξόδων.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (πέμπτο τμήμα),

κρίνοντας επί του ερωτήματος που του υπέβαλε, με απόφαση της 7ης Μαρτίου 1991, το cour d'appel de Toulouse (Γαλλία), αποφαίνεται:

Το ευεργέτημα του συστήματος δασμολογικών προτιμήσεων που χορηγεί η Κοινότητα σε ορισμένα προϊόντα προελεύσεως αναπτυσσομένων χωρών απόλλυται, οσάκις το πιστοποιητικό καταγωγής «τύπου Α», που εκδόθηκε κατά την εξαγωγή των προϊόντων κατ' εφαρμογή των κανονισμών (ΕΟΚ) 3749/83 της Επιτροπής, της 23ης Δεκεμβρίου 1983, και (ΕΟΚ) 693/88 της Επιτροπής, της 4ης Μαρτίου 1988, περί του ορισμού της εννοίας των προϊόντων καταγωγής για την εφαρμογή δασμολογικών προτιμήσεων χορηγουμένων από την Ευρωπαϊκή Οικονομική Κοινότητα σε ορισμένα προϊόντα αναπτυσσομένων χωρών, δεν αναφέρει ως χώρα προορισμού ένα κράτος μέλος της Ευρωπαϊκής Κοινότητας αλλά άλλη χώρα. Πάντως το ευεργέτημα της δασμολογικής απαλλαγής δεν μπορεί να μη χορηγηθεί στην περίπτωση όπου η αρμόδια κυβερνητική αρχή της χώρας εξαγωγής εξέδωσε εκ των υστέρων νέο πιστοποιητικό που ανταποκρίνεται στις προϋποθέσεις τις οποίες θέτει το κοινοτικό δίκαιο.

Moitinho de Almeida Joliet Rodríguez Iglesias

Grévisse Zuleeg

Δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 24 Φεβρουαρίου 1994.

Ο Γραμματέας

R. Grass

Ο Πρόεδρος του πέμπτου τμήματος

J. C. Moitinho de Almeida